

Kontakty z Mediami
i Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 4/16

Luksemburg, 21 stycznia 2016 r.

Wyrok w sprawie C-515/14
Komisja / Cypr

Przepisy cypryjskiego ustawodawstwa z zakresu zabezpieczenia emerytalnego stawiające pracowników migrujących w gorszej sytuacji w porównaniu z pracownikami, którzy pozostają na Cyprze, są niezgodne z prawem Unii

Wspomniane przepisy zniechęcają pracowników do opuszczenia Cypru w celu podjęcia zatrudnienia w innym państwie członkowskim

Prawo Unii zapewnia swobodę przepływu pracowników wewnątrz Unii¹. Pracownicy migrujący mają prawo do zaliczenia wszystkich okresów ubezpieczenia w sposób gwarantujący ciągłość ich kariery zawodowej w odniesieniu do zabezpieczenia społecznego².

Zdaniem Komisji cypryjskie przepisy stawiają w gorszej sytuacji pracowników migrujących w porównaniu z pracownikami, którzy swoją działalność wykonują wyłącznie na Cyprze. Na gruncie tych przepisów urzędnik, który nie ukończył 45 lat i który rezygnuje z zatrudnienia w cypryjskiej administracji publicznej po to, aby podjąć działalność zawodową w państwie członkowskim innym niż Cypr, objąć stanowisko w instytucji Unii Europejskiej bądź też w innej organizacji międzynarodowej, otrzymuje samą tylko odprawę, jednocześnie tracąc przyszłe prawa do emerytury. Inaczej jest w przypadku urzędników kontynuujących działalność zawodową na Cyprze, urzędników rezygnujących z jednego stanowiska w cypryjskiej administracji publicznej na rzecz innego stanowiska w tej administracji, bądź też urzędników podejmujących zatrudnienie w cypryjskim sektorze publicznym.

W ocenie Cypru stosowanie różnych warunków przyznawania świadczeń z zakresu zabezpieczenia społecznego mogłyby zagrozić stabilności cypryjskiego systemu, który zmierza do zapewnienia równowagi systemu zabezpieczenia emerytalnego urzędników, przy jednoczesnym poszanowaniu zasady proporcjonalności.

Dzisiejszym wyrokiem **Trybunał uwzględnił skargę Komisji**.

Trybunał stwierdził najpierw, odwołując się do postanowień traktatu, że migrujący pracownik nie może utracić prawa do świadczeń z tytułu zabezpieczenia społecznego ani otrzymać ich w niższym wymiarze z tego tylko powodu, że skorzystał z ustanowionego traktatem prawa do swobodnego przemieszczania się.

Trybunał podkreślił następnie, że uregulowanie cypryjskie może utrudniać lub czynić mniej atrakcyjnym korzystanie przez cypryjskich urzędników z prawa do swobodnego przemieszczania się, skutkiem czego stanowi ograniczenie swobodnego przepływu pracowników. Uregulowanie takie może powstrzymywać urzędników od opuszczenia państwa członkowskiego ich pochodzenia w celu podjęcia zatrudnienia w innym państwie członkowskim, w instytucji Unii Europejskiej lub w innej organizacji międzynarodowej, bądź też zniechęcać ich do tego. Bezpośrednio wpływa ono na dostęp urzędników cypryjskich do rynku pracy w państwach członkowskich innych niż Republika Cypryjska i może w ten sposób ograniczać swobodny przepływ pracowników.

¹ Artykuł 45 ust. 1 TFUE.

² Artykuł 48 TFUE.

Trybunał przypomniał, że uregulowanie krajowe może stanowić uzasadnione ograniczenie jednej z podstawowych swobód, jeżeli jest podyktowane względami o charakterze ekonomicznym, które służą realizacji jednego z celów interesu ogólnego. Jednakże, przyjmując środek stanowiący odstępstwo od zasady ustanowionej przez prawo Unii, właściwe organy krajowe każdorazowo muszą udowodnić, że środek ten jest właściwy dla realizacji celu, którego osiągnięciu służy, oraz że nie wykracza poza to, co jest niezbędne dla jego osiągnięcia. W ocenie Trybunału w rozpatrywanej sprawie nie wykazano, że owe przesłanki zostały spełnione.

W tych okolicznościach Trybunał stwierdził, że ze względu na nieuchylenie, ze skutkiem wstecznym od dnia przystąpienia Cypru do Unii Europejskiej (1 maja 2004 r.), kryterium wieku, które zniechęca pracowników do opuszczenia Cypru w celu podjęcia działalności zawodowej w innym państwie członkowskim, w instytucji Unii Europejskiej bądź też w innej organizacji międzynarodowej, państwo cypryjskie utrzymywało sytuację, w której pracownicy migrujący byli traktowani inaczej niż urzędnicy, którzy swoją działalność wykonywali wyłącznie na Cyprze, a w konsekwencji naruszyło prawo Unii.

UWAGA: Skarga o stwierdzenie uchybienia państwa członkowskiego jest kierowana przeciwko państwu członkowskiemu, które uchybiło zobowiązaniom wynikającym z prawa Unii, przez Komisję lub inne państwo członkowskie. Jeżeli Trybunał Sprawiedliwości stwierdzi uchybienie, państwo, którego to dotyczy, powinno jak najszybciej zastosować się do wyroku.

Jeżeli Komisja uzna, że państwo członkowskie nie zastosowało się do wyroku, może wnieść nową skargę i domagać się sankcji finansowych. Jednak w sytuacji nieprzekazania Komisji krajowych środków transpozycji dyrektywy Trybunał Sprawiedliwości może, na jej wniosek, nakładać kary pieniężne już na etapie pierwszego wyroku.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) wyroku znajduje się na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793